

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΙΩΣΗΦ (4)-ΑΣΚΗΣΗ, Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΜΟΥ

[αιδινός / Ορθόδοξη πίστη](#)

Διπλή είναι η υπόσταση της φύσης μας.

Διπλός και ο αγώνας της άσκησης. Εγκράτεια σωματική και βιολογική. Εγκράτεια ηθική και πνευματική. Εγκράτεια βιολογική με εγκράτεια και αποχή όσων όρισε η Εκκλησία, αλλά εγκράτεια και στις υπόλοιπες αισθήσεις που προκαλούν. «Ο εμβλέψας προς το επιθυμήσαι» (πρβλ. Ματθ. ε' 28) ήδη αμάρτησε. Όπως ο άνθρωπος ισορροπεί με την εγκράτεια, όταν παραφέρεται με την αίσθηση της γεύσης, έτσι πρέπει να πράττει και στις υπόλοιπες αισθήσεις για να μη επικρατήσει η ορμή του παραλόγου. Πόσα παραδείγματα ανθρώπων δέν συναντούμε στην ιστορία, που άφησαν αφύλακτη την όραση να ορμά και παρασύρθηκαν σε λάθη και πάθη ασύγγνωστα που μέχρι και πολέμους πολυάριθμους και κοινωνικές αναστατώσεις προκάλεσαν! Αναφερθήκαμε στην

άσκηση από την πλευρά της εμπάθειας του ανθρώπου. Εκεί όπου το σύστημα του παλαιού ανθρώπου ερεθίζει τους δικούς του και όσοι θέλουν με την ανάλογη αντίσταση απαλλάσσονται από αυτό.

Η θετική όμως αξία της άσκησης βρίσκεται στην αναμόρφωση του χαρακτήρα, στην απόκτηση των αρετών, στην κάθαρση της καρδιάς, στην ολοκλήρωση της ανθρώπινης προσωπικότητας, οπότε στο «κατ' εικόνα» προστίθεται το « καθ' ομοίωσιν» και ολοκληρώνεται ο σκοπός του ανθρώπινου προορισμού.

Οι πραγματικοί εραστές αυτής της τελειότητας δεν θα χρειαστούν αναζητήσεις και παραδείγματα αν ατενίσουν τη ζωή και το παράδειγμα του λυτρωτή και σωτήρα μας Ιησού Χριστού. Πέρα από την ακριβέστατη διαγωγή του πανάρετου βίου του θα κερδίσουν την ευλογία του για την ευγενική προτίμηση της μίμησης. Και αυτό μας επισημαίνει ο Παύλος ότι το κέρδισε. «Μιμηταί μου γίνεσθε καθώς καγώ Χριστού» (Α' Κορ. ια' 1). Και πόσοι μετά τον Παύλο αντέγραψαν υπέρ εκ περισσού τον Κυριό μας! [\(περισσότερα...\)](#)